

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 13 § inkomstskattelagen för gårdsbruk**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att inkomstskattelagen för gårdsbruk ändras så att de förnyelseavdrag som beviljas vid den arealbaserade skogsbeskattningen justeras på grund av de stegrade utgifterna för skogsförnyelse. Enligt förslaget stiger förnyelseavdragets belopp på

såddområdena med 100 mark och på planteringsområdena med 300 mark per hektar.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Den skall första gången tillämpas vid beskattningen för 1994.

MOTIVERINGAR

1. Nuläge och föreslagna ändringar

I samband med den revidering av skogsbeskattningen som trädde i kraft vid ingången av 1991 fogades till inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67) stadganden om förnyelseavdrag och plantbeståndsavdrag. Enligt 13 § 7 mom. i lagen skall avdragsbeloppen justeras om det på basis av skogsforskningsinstitutets beräkningar har konstaterats att de kostnader som ligger till grund för beräkningen av avdragen har ökat eller minskat med minst 5 %. Avdragens belopp har justerats genom de lagar (929/92 och 936/93) som skall tillämpas vid beskattningen för 1992 och 1993.

Vid beskattningen för 1993 har den skattskyldige rätt att från nettoinkomsten av skogsbruket separat dra av utgifterna för skogsförnyelse såsom förnyelseavdrag som på området för naturlig förnyelse är 700 mk per hektar, på såddområdena 1 500 mk per hektar och på planteringsområdena 2 900 mk per hektar. Plantbeståndsavdraget är 800 mk per hektar. Rätt till avdrag har de skattskyldiga som valt arealbaserad beskattning från ingången av 1993 för 13 år framöver.

När belopen för avdragen per hektar räknades ut dividerades de årliga totalkostnader som

ligger till grund för avdraget med de arealer som beviljats avdrag bägge åren. För de kostnader per enhet som erhöles för 1991 och 1992 uträknades ett medelvärde som indexerades till nivån 1993.

När heltäckande uppgifter inte kan erhållas om sådana skogsägares plantbeståndsarealer, som övergått till beskattning av inkomsten av virkesförsäljningen, har sättet för beräkningen av avdragen ändrats så att medeltalet för de kostnader per enhet som beräknades för åren 1991 och 1992 har indexerats direkt till nivån 1994, genom att man använt det förtjänstnivåindex som tillämpas i fråga om timavlönade arbetstagare inom skogsbruket. Genom att detta beräkningssätt tagits i bruk kan de skattskyldiga informeras om eventuella förändringar redan innan plantbestånd anlagts och vårdåtgärder vidtagits.

En skogsägare kan, om han så önskar, ansöka om att bli mervärdesskattskyldig. Skogsforskningsinstitutet har räknat ut avdragens belopp både utan inverkan av mervärdesskatten och med beaktande av den verkan mervärdesskatten beräknas ha från den första juni till den 31 december 1994.

Vid beräkningen av de mervärdesskattefria avdragen har man inte tagit med mervärdess-

skatten i de kostnader som ligger till grund för avdragen. Mervärdesbeskattningen och inkomstbeskattningen förblir sålunda separata. Man har då antagit att mervärdesskatten i de kostnader som ligger till grund för avdragen avdras vid mervärdesbeskattningen. En skogsägare som valt beskattning av nettoinkomsten och som inte ansökt om att bli mervärdes-skattskyldig kan inte vid mervärdesbeskattningen eller i inkomstbeskattningen dra av den mervärdesskatteandel som ingår i köp i anslutning till skogsförnyelse eller vård av plantbeståndet.

Om inverkan av mervärdesskatten blir beaktad i avdragens belopp, leder det till att alla som valt arealbaserad skogsbeskattning vid inkomstbeskattningen får dra av mervärdesskatteandelen i de kostnader som ligger till grund för avdragen som en del av de lägenhetsvisa avdrag som definierats som genomsnittliga. Då får den som ansökt om att bli mervärdesskattskyldig dra av samma mervärdesskatt två gånger, både som en del av de lägenhetsvisa avdragen och dessutom vid mervärdesbeskattningen.

Om Finland blir medlem i Europeiska unionen från ingången av 1995, kommer mervärdesbeskattningen sannolikt att tillämpas på alla skogsägare. Då avdrar även de skogsägare som valt arealbeskattning mervärdesskatten i kostnaderna för skogsförnyelse och vård av plantbeståndet endast vid mervärdesbeskattningen. Möjligheten att välja mervärdesskattskyldighet gäller sålunda endast detta år.

Om två olika stora avdrag, ett som räknats ut utan mervärdesskatt och ett som beaktar mervärdesskatten, används samtidigt i beskattningen, kompliceras denna. Dessutom blir övervakningen förvaltningsmässigt omöjlig. Skogsnämnderna ger direkt via ADB skatteförvaltningen uppgifter om de avdrag den skattskyldige har rätt till. Däremot känner skogsnämnderna inte till om skogsägaren valt att bli mervärdesskattskyldig. Skatteförvaltningen skulle bli tvungen att särskilt reda ut om en skogsägare, som beviljats avdrag 1994, är mervärdesskattskyldig och vid behov dessutom ändra avdragets belopp.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att man vid beskattningen för 1994 tar i bruk plantbestånds- och förnyelseavdrag som räknats ut utan mervärdesskatt. Det föreslås att

13 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen för gårdsbruk ändras så att förnyelseavdraget på såddområden höjs från 1 500 mk till 1 600 mk per hektar och avdraget om 2 900 mk på planteringsområdena höjs till 3 200 mk per hektar. Avdraget om 700 mk som beviljas på områden för naturlig förnyelse förblir oförändrat. Även plantbeståndsavdraget om 800 mk förblir oförändrat.

2. Propositionens verkningar

Inverkan av höjningen av förnyelseavdraget på skatteintäkten beror på hur stor del av de enskilda skogarnas areal fortfarande kommer att omfattas av det arealbaserade skogsskattesystemet. Några uppgifter föreligger inte heller om beloppen av de i skogsförbättringslagen (140/87) avsedda skogsförbättringsunderstöden, som sänker avdragens bruttobelopp, eller om understödens fördelning.

Om arealen av alla enskilda skogar även i fortsättningen skall omfattas av den arealbaserade beskattningen, minskar nettoinkomsten av den skog som beskattas som förvärvsinkomst på grund av de föreslagna förändringarna med ca 16 milj. mk utan inverkan av understöden. Om man antar att hälften av de privata skogarna alltjämt kommer att omfattas av den arealbaserade beskattningen, är avdragens inverkan på nettoinkomsten av skog ca 8 milj. mk.

3. Beredningen av propositionen

Lagförslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet på grundval av skogsforskningsinstitutets och skattestyrelsens förslag.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadfäst. Den skall första gången tillämpas vid beskattningen för 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om ändring av 13 § inkomstskattelagen för gårdsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 13 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen för gårdsbruk av den 15 december 1967 (543/67),

detta lagrum sådant det lyder i lag av den 12 november 1993 (936/93), som följer:

13 §

Den skattskyldige har rätt att från nettoinkomsten av skogsbruket på gårdsbruksenheten separat dra av betalda utgifter på nedan nämnda villkor:

2) utgifterna för skogsförnyelse (*förnyelseavdrag*) som på området för naturlig förny-

else är 700, på såddområdena 1 600 och på planteringsområdena 3 200 mark per hektar.

Denna lag träder i kraft den 1994.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1994.

Helsingfors den 2 september 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Ilkka Kanerva

Lag

om ändring av 13 § inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 13 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen för gårdsbruk av den 15 december 1967 (543/67),
detta lagrum sådant det lyder i lag av den 12 november 1993 (936/93), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Den skattskyldige har rätt att från nettoinkomsten av skogsbruket på gårdsbruksenheten separat dra av betalda utgifter på nedan nämnda villkor:

2) utgifterna för skogsförnyelse (*förnyelseavdrag*) som på området för naturlig förnyelse är 700, på såddområdena 1 500 och på planteringsområdena 2 900 mark per hektar,

2) utgifterna för skogsförnyelse (*förnyelseavdrag*) som på området för naturlig förnyelse är 700, på såddområdena 1 600 och på planteringsområdena 3 200 mark per hektar,

Denna lag träder i kraft den 1994.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1994.
